

SLOBODAN SIMIĆ

Veliki srpski dobrotvor

Obnova Pupinovog fonda, koji je februara 2000 godine, pokrenula Selakova fondacija uz podršku Srpske Akademije Nauka i Umetnosti, Privredne Komore Srbije, Ministarstva za nauku i tehnologiju i drugih, imala je zadnjih godina najveću podršku u Slobodanu Simiću, uglednom privredniku i velikom poštovaocu dela naših velikana nauke. On stalno ističe da je veliki zaljubljenik u Teslu i Pupina.

Upoznajmo bolje ovog izuzetnog čoveka, velikog hrišćanina koga samo Božiji zakoni- ljubav, skromnost i poštovanje prema čoveku usmeravaju da čini čestita i dobra dela.

Biografija

Slobodan Simić je rođen 25.01.1947 godine u Gornjem Statovcu, Prokuplje, Srbija, od oca Vukomira i majke Vučice. Završio je Filološki fakultet i od 1974. je zaposlen u Invest-Importu gde je ostvario impresivnu poslovnu karijeru. Bio je zamjenik direktora a zatim direktor predstavništva i direktor pogona na Dalekom Istoku. Ovo je preduzeće u zadnjih 40 godina, pre svega zahvaljujući njegovoj ličnosti i pozicijama koje je stvorio, ostvarilo niz poslova i projekata čija ukupna vrednost prelazi 400 miliona dolara. Svi poslovi su uspešno završeni sa ostvarenim značajnim efektima koji su jedan od najvažnijih delova referenc liste Invest – Importa. Ovi poslovi su obuhvatali delatnosti od isporuke opreme, izgradnje, montaže i puštanja u rad kompletnih postrojenja i objekata. Navešćemo samo neke kao što su: dva brodogradilišta, rudnik zlata, rudnik bakra, niz dalekovoda u ukupnoj dužini preko 2.500 milja sa kompletnom opremom i 50 trafostanica od 50 do 100 MW, isporuka preko 1.200 teretnih vagona i mnogi drugi.

Na ovim poslovima bio je angažovan veliki broj srpskih preduzeća kao što su „Minel”, RTB Bor, ILR, Fabrika vagona Kraljevo, MIN NIS, Goša, 14 Oktobar Kruševac, Fabrika porcelanskih izolatora Arandelovac, više instituta kao i mnogi veliki privredni sistemi sa područja bivše SFRJ.

Pošto je Invest-Import uvek osećao kao svoju kuću, sve svoje mogućnosti je usmerio, kada je izvršena transformacija ovog preduzeća u akcionarsko društvo, da ono opstane u turbulentnim vremenima i u tome je uspeo. **Sada je većinski vlasnik Invest-Importa AD, predsednik Kompanije i Upravnog odbora ovog društva.**

Sl. 109 – Slobodan Simić pomaže Pupinov fond uvođenjem tzv. Simićevu nagradu i posebno brine o mladima

Sl. 110 – Slobodan Simić sa dobitnicima pomoći Selakove fondacije, čija sredstva on sam obezbeđuje

Sl. 111 – Slobodan Simić u jednoj od čestih poseta Srpskoj Akademiji Nauka i Umetnosti

Kao svi veliki ljudi svoj rodni kraj nije zaboravio. Uradio je regionalni vodovod, od ogromnog značaja za žitelje tog kraja. Glavni je ktitor srpske pravoslavne crkve Žitni Potok, čiju je izgradnju pomagao, čime je po ko zna koji put pokazao da je veliki hrišćanin.

Uložio je mnogo napora u razvoj i oživljavanje ovog regiona. Preuzet je „Prokupac“-Prokuplje i napravljeno moderno preduzeće koje poseduje najviši nivo standarda u svetu, kao i značajnu sirovinsku bazu. Revitalizovana je **vinarija Sićevo** kao i hladnjača i mlin u Sm.Palanci. Ostvarena je njegova vizija i od ova tri privredna subjekta i Preduzeća AD. Beograd formirano je novo preduzeće **Prokupac Beograd** na čelu sa njim, kao predsednikom društva. To će biti najveće a kompanija za proizvodnju alkoholnih pića ne samo na Balkanu već i u Evropi.

I pored svih obaveza, uvek je našao vremena da se uključi u svaku humanitarnu akciju i da **pomogne razvoj nauke i pronalazaštva**. On i supruga Ljubica, koja je učiteljica klavira, imaju četiri sina koji su svi bili brilijantni učenici i studenti, na koje je preneo svoj entuzijazam i koji nastavljaju njegovim stopama. Ništa kod Slobodana Simića nije klasično, **sve je kreacija kao plod trenutnog nadahnuća** vođen moralnim vrednostima i ljubavlju prema čoveku. O tome najbolje govori divan tekst koji je pročitao na promociji kompanije Prokupac A.D. na Beogradskom Sajmu ove godine, iz kog se mogu videti Simićevi koreni.

Prezentacija Prokupca A.D. na beogradskom Sajmu

Ovo je priča o vrhunskoj jednostavnosti, **o daru prirode na dohvat ruke**, na dohvat pogleda, ovo je priča o trajanju uz većitu potrebu za savršenstvom, dame i gospodo, dragi prijatelji dobrodošli na prezentaciju kompanije „Prokupac“. Ovako je voditelj Goran Sultanović počeo prezentaciju.

Još od davnih vremena kada su iz prapostojbine stari Sloveni stigli na ovu zemlju pripiti od medovine koju su naučili da proizvode iza Karpata, na ovim prostorima zatekli su vinograde i šljive koje su zasadili još stari Grci i Rimljani. Oni zemlju prihvatiše, šljive negovaše a nektar dobijen pečenjem rane, madžarke i trnovače, belošljivke i džanarike zavoleše. Srbija postade zemlja prirodne rakije.

Sl. 112 – Pozivnica za Brand Fair 5

Vekovi i briga je milovaše, a manastiri, gde se najviše pekla, iz godine u godinu ulepšavaše i ukusom darivaše. U predanjima osta da je **Rastko Njemanić, kada je rešio da se odvoji od sveta i krenuo put Hilandara**, sa sobom poneo samo uspomene i prirodnu rakiju iz Topličkih manastira.

Sa mnom je tako, i mogu i ne mogu bez nje, i uvek je za mene nova. Taj čudesni čin prirode, to slat-

ko rađanje, ciklusi koji se ponavljaju od nastanka, nose u sebi težnju ka savršenstvu.

Lepota voća i jeste u tome što se uvek i iznova rađa, a rađanje stvara vreme, dolazi iz večnosti da bi otišlo u neka nova sećanja. Kapljice nastale kao tragovi takvog postojanja, nose u sebi dovoljno žestine, posebno ukusa što sa zadržkom tek nekoliko časaka nakon gutljaja koji klizajući niz nepca greje utrobu. Miris zemlje, ukus njenih plodova, sunca, osmeha i prolivenih suza, priče koje istovremeno izazivaju beskrajnu radost i setu.

Šta je to čudesno u zemlji? Da bi prirodna rakija bila dobra i ukusna mora da se oseti inat, **prvi gutljaj mora da namršti**, a inat joj dolazi iz grude u kojoj rađja šljiva. Najbolja je prirodna rakija kao lek, iz

Sl. 113. - Ministar za trgovinu u Vladi Republike Srbije Slobodan Milošavljević posetio je štand „Prokupca“ A.D. i razgovarao sa većinskim vlasnikom Slobodanom Simićem

prkosne zemlje, a može li prkos biti lepši nego u kraju u kome je nikla Đavolja varoš, gde reka Toplica jednim svojim delom teče uzvodno. Svaki novi gutljaj je nova priča, jer zemlja ima sećanje, a kroz prirodnu rakiju ga propoveda. I zato je šljivovica plemenita, i zato je Srbija zemlja rakije. Nikud bez prirodne rakije, **ni u manastir, ni u crkvu, ni kaluđeru, ni popu, ni knezu, ni desertaru, ni kumu ni prijatelju**, a u rod ženin ne bih savetovao ni najgorem svom dušmaninu da ide bez prirodne rakije na dar. Kada dobru prirodnu rakiju odneseš ovim i ovakvim ljudima siguran si i slobodniji nego da si pošao sa najboljom puškom i prirodna rakija svugde i uvek treba. Što je više piješ, sve je sladja, bez šećera zašećerena, bez mana zameđena i svaki novi gutljaj je novo vreme, **jer zemlja ima sećanje a kroz prirodnu rakiju ga pripoveda**. To je harmonija trajanja i radanja, to je harmonija zadovoljstva i zdravlja, i život je harmonija vanvremenskog. **I zato je šljivovica plemenita i zato je Srbija zemlja prirodne rakije.**

Snaga je neiscrpna energija, beskonačna u njoj je sva veličanstvenost postojanja i najlepša je zapravo što je uvek u vremenu ispred nas, a budućnost uvek počinje i uvek je pred nama. Praviti rakiju, znači praviti priču, priču o večnom pomeranju granica, o večnoj potrazi za savršenstvom. I tako ovu priču o prirodnoj rakiji iz Topličkog kraja koja se neprestano pripoveda i traje dugi niz godina, nekako po pravilu prati određena doza misterije i kao da ostaje nedorečena.

Ipak neke stvari će zauvek ostati rezervisane za legende, dragi prijatelji, **gospodin Slobodan Simić ima reč.**

Sl. 114 – Prestolonaslednik Aleksandar Karađorđević na Sajmu razgovara sa Simićem. Iza njega genaralni direktor Vladimir Matović

Sl. 115 – Simić, Božić i Simićevi sinovi Goran i Vučko pre početka promocije

Sl. 116 – Prirodna voćna rakija kao lek

Sl. 117 – Sićevačka klisura